

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vitia singula quatenus profliganda: tentationum tumultus omnes quonam remedio absque negotio prosternantur: scopus quisnam in tentationibus præfigendus. Can. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

firmæ maiestatis meæ debes in oculis tuis habere, reuereri & sentire, quæ ad amorē & reuerentiam erga me te excitet, vnde sollicita in conspectu meo sis, quomodo in omnibus mihi placeas. Pacem tuam, quam vbique desideras, non in ore hominum, hoc est, quando nemo tibi contra dicit, sed in bona conscientia & in me ponere de-

Pax vera, v-
binam con-
suetudina.

ificare. Sine homines homines esse stude vt me diligens, à me digna sis amari. Ad proximum iuste viue, & illum in me dilige.

Verum aut ab eo diligaris nec ne, mihi committe: & familiaritatem (præsertim in dispari sexu) hominum fuge. Si cura tibi esset tanta, autem saltem non minor placendi mihi, quanta est ne displiceas hominibus, gaudium conscientia tua consereris maius, quam si totus mundus tuam amicitiam ambiret.

Familiaritas
quænam
fugienda.

Vitia singula quatenus profliganda: temptationum tumultus omnes, quonam remedio absque negotio prosternantur: scopus quisnam in temptationibus præfigendus.

CANON V.

Esto fortis ac prudens ad vincendosq; animæ tuæ defectus, quantum vis paruos. Nihil enim (si me amas perfecte) exiguum tibi videri debet, quicquid me offenderit. Recordare primæ charitatis tuæ, qua factum est olim, vt parentes, fratres, sorores, amicos, diuitias, honores, & quicquid mirari solet mundus, deinde etiam te, id est, floridam iuuentutem mei amore contempseris & reliqueris. Quomodo ergo nunc leuissimâ tentatione & concupiscentia vili superaris? Nosti enim ipsa ad expugnanda vitia, ad animæ tuæ pericula cauenda, ad occasiones irritamentisq; delictorum fugienda, ad abnegationem proprii sensus & propriæ voluntatis, ad emendandos denique animæ tuæ defectus, quam sis infirma, quam negligēs plerumque & dura.

In noua igitur propositum firmum, statuens in te omnia velle vitia persequi, quicquid voluntati meæ contrarium est, pro nulla re mundi admittere, etiam eorū quæ mihi placent, negligere, summo studio & conatu, quæ pro statu tuo abs te exiguntur, & quorum es debitor, non intermittere vel differre, sed quam primum oportet, strenue, vigilanter, fideliter atq; deuote perficere. Quandoquæque igitur iræ, concupiscentiæ, luxuriæ, superbiæ & huiusmodi vitiorum motus in te deprehenderit, caue ne in verba, signa vt externa erumpas: sed id age vt renitendo, colubendo, vim illis inferas & extinguas. Præsentissimum contra omnia vitia remedium est, humilitate profunda, se ante meos pedes in suæ nihilitatis cognitionem projicere, tota se fiducia ad me conuertere, indefinenter ad me orando clamare, & nullū aliū super se sibi auxiliū aut remedium, quā à me, vere cognoscere. Sic omni hora te conforta & propositum tuum renoua, semper q; videaris tibi iam primum incipere & hætenus quasi nihil te fecisse. Quanto sensualitatem aut naturam tuam tarduerit laborū, pugnæ, certaminisq; ac reliquorum quæ in virtutum exercitiis contraria ac molesta sibi occurrunt, quanto etiā ad hæc acedia remurmurauerit, tanto vehementius tu ad illas passionem vincendas, mortificandasq; insiste. Noli fatigari, noli cessare, ne gratiæ meæ quocumq; in fluxu in te cesset. Time ne si te victā dederis, acediaq; lassaris, gratia mea deferat te, easq; in adinventionibus tuis desiderijs tuis in pace trā-

In tentatione
quid præcipua cauendum.

Remedium contra omnes tentationes præsentissimum quod.

1 Theff. 5.

Scopus intentionibus resistendis quibus praefigendus cuique. Pusillanimitas quam periculosa sit in filii gratia.

Desperare de tuis viribus quomodo quisque debeat.

quilla seruiens, propterea, quod à me iam derelicta, nullum sentias conscientiae vermem, nec timoris remorsum. Qui eiusmodi sunt, in periculosisimo statu sunt, quibus repente, cum dixerit pax, superueniet interitus. Quapropter pugna tu virtutem vim ipsi tibi faciens. Opta vel ipsa pugna, vel hoc quantum locumque grauius, quantum in te fuerit, meis poenis ac amaritudinibus, quas cum viuens cum moriens pro te pertuli, vicem reddere. Itaque noli ex conflictu tentationum multarum fatigari, noli cedere, noli te pescere, nec etiam pusillanimitate aut desperatione vinci, sed continuo odio in te vitia cuncta persequere. Quotiescunque autem à tuo vigore aut proposito lapsa fueris, toties resurge & à nouo propone. Aduerto in te quod & tibi nocet & mihi displicet. Pro lapsibus & negligentis tuis ad eò nonnunquam pusillanimitas efficeris, ut à cepto bono proposito vacillare incipias & penè desperare. Hinc sedens sola, tecum es tristis & tabescens, nec reuerteris ad me, clamans ut resurgat, quasi omnia, iam tua priora sint perdit. Quo subindicas superba, quod dum stare videbaris, in tuis viribus & tua industria nimium confidebas. Unde quia res tua fefellit, & quam putabas aliter accidit, in te perturbaris. Ego volo ut industria tua & viribus quidem utaris, at de illis atque de te ipsa penitus desperes. Proinde quamdiu aliter sentis, sapius es ruitura, donec discas, quod steteris super te sicut super baculo arundineo atque contracto. De me autem non desperes, sed fortissima spe & confidentia in deficienti super me nitaris. De te verò hoc modo desperes, non ut consilium, industriam, laborem, & cetera id genus tua abicias aut deseras, sed ut illis quam maxime utens, non tamè in illis stes, confidas aut gaudeas, nec tibi aut vigilantiae tuae aliquid tribuas, quia tu & hec omnia tua non sufficient tibi ad minimum vitium arcendum, nisi mea tibi assistat virtus & gratia. Neque tamen quia tibi gratias, virtutes, dona celeremque profectum, atque omnem sanctitatem pro meo gemitu & conflictu tibi mox infundendam. Ego laborem tuum, humiliationem tuam, pugnandi item assiduam fidelitatem abs te requiro: spem quoque & fiduciam erga me, & insuperabilem infatigabilemque constantiam.

Humilitate & oratione quantis in luctamine contra vitia opus sit: tentatio carnis quam sit quibusdam importuna & varia: quae sint aduersus eam praesentia remedia.

CANON VI.

CVM omnia, quae iam dicta sunt in te fuerint, non desit quoque profundissima humilitas, qua verissima tu ipsius cognitione tuam nihilentem agnoscat tuis laboribus ac tuo seruari nihil tribuas, nihil te fecisse existimes, sed efferriem quoque tuam iustitiae, & reliqua omnia quae facis mihi soli ascribas. Haec nisi cognoueris, sapius laboris, donec quid ex te, quid ex me sis discas. Et cum omnia receris, in quibusuis tamen remedijs, in quibuslibet industrijs, extra me non confide sed hoc spera, hoc ora hoc crede me tuae vigilantiae nunquam defuturum, idcirco non propter tua merita, sed ex mea beneuolentia & charitate, ut quae tibi pugnandi dederim voluntatem, conatum & industriam, quandoque etiam tibi per me tribuam coronam, triumphum, & gloriosum finem. Proinde siue sis in pugna tua in quiete, quicquid status quicquid incipis, quicquid eniteris, per orationem incederent ad me cuncta, ante fores misericordiae meae expecta. Nunquam manis, nunquam

Oratione vti in omnibus opus sit.